

βλέπousα ὑμᾶς εἰσέτι πλησίον μου; Ἐπανερχομένη εἰς τὴν ζωὴν—καθόσον ὑφίσταμαι στιγμιαῖον θάνατον, ὁσάκις ἀναφαίνεται ἡ κρίσις—ἐπανερχομένη εἰς τὴν ζωὴν, λέγω, αἰσθάνομαι λίαν γλυκεῖαν εὐφροσύνην ἀνευρίσκousα ὑμᾶς ἐνταῦθα.

— Ἀπατᾶσθε, ἀπεκρίθη ὁ Γεώργιος, δύνasθε νὰ δώσητε καὶ νὰ δεχθῆτε κάλιον τούτου. Ἐζήτησα παρὰ τοῦ κυρίου Ἐδανς τὴν χεῖρά σας καὶ μοὶ τὴν ὑπεσχέθη. Δὲν μοὶ ὑπολείπεται πλέον εἰμὴ ἡ συναίνεσίς σας... Εὐα, θέλετε νὰ με κατastήσητε εὐτυχῇ;

— Σὺζυγός σας! Ἐγώ;

— Σύντροφός μου, Εὐα, σύντροφός μου προσφιλής!... Μὴ με ἀπορίψετε!... μεγάλην θὰ μοὶ προξενήσητε λύπην... Πᾶν ὅ,τι θέλετε δυννηθῇ νὰ μοὶ ἀντιτάξῃτε, πᾶν ὅ,τι θέλετε δυννηθῇ νὰ μοὶ εἴπητε, τὸ εἶπον ἐγὼ εἰς ἐμαυτὸν καὶ ἤδη μετὰ ὄριμον σκέψιν ἐνεργῶ. Ἡ πάλη σας θέλει εἶσθαι ἀνωφελής. Συναινείτε, δὲν ἔχει οὕτω; Αἱ λέγετε ὅτι συναινείτε, Εὐα; Ὁ κύριος Ἐδανς εἰσῆρχετο ἀκολουθούμενος ὑπὸ τινος ἱατροῦ καὶ τῆς κυρίας Τράμφεν.

— Πάτερ μου, εἶπεν ἡ Εὐα τρέχousα πρὸς τὸν γέροντα, γνωρίζετε τί ζητεῖ παρ' ἐμοῦ ὁ Γουλιέλμος; Θέλει νὰ γείνω σύζυγός του... σύζυγός του, ἀκούετε;... Εἶπεν ὅτι συνηνέασατε...

— Ναί, τέκνον μου, ἀπεκρίθη ὁ κύριος Ἐδανς. Ὁ Σερβίλ με παρεκάλεσε νὰ τῷ ὑποσχεθῶ τὴν χεῖρά σου καὶ τῷ τὴν ὑπεσχέθην.

— Ἀγνοῶ τί νὰ εἴπω πλέον, εἶπεν ἡ νεᾶνις ἀκτινοβολούσα, εὐρίσκεσθε ἐδῶ τέσσαρες νουνεχεῖς ἄνθρωποι καὶ ὅλοι ὑμεῖς γνωμοδοτεῖτε ὅτι δύναμαι νὰ τὸν συζευχθῶ... Ἐχετε λοιπὸν ἀφορμὴν τινα σπουδαίαν ἵνα ἀπαιτῆτε τὸ συνοικέσιον τοῦτο;

— Ἐχομέν πρᾶγματι ἀφορμὴν τινα, εἶπεν ὁ ἱατρός, ὅστις ἐνόμισε καθῆκον νὰ παρεμβῇ, καὶ θέλετε τὴν ἐννοήσῃ. Ὁ πατήρ σας καθίσταται γέρον, εἶναι ὁ μόνος προστάτης σας καὶ ἂν στερηθῆτε αὐτοῦ, θέλετε μείνει ἄνευ ὑποστηρίγματος. Θὰ ἔχη λοιπὸν μεγάλην παρηγορίαν ἀποθνήσκων νὰ ἀφήσῃ πλησίον σας φίλον τινα ἀφωσιωμένον, ἕνα σύζυγον.

— Εἶναι ἀληθές, ὑπεντοθόρυσεν ἡ νεᾶνις, διὰ τινος δὲ αἰφνιδίου κινήματος τείναςα πρὸς τὸν Γεώργιον τὴν χεῖρά τῷ εἶπε:

— Γουλιέλμε, δέχομαι τὴν ἀφωσίωσίν σας καὶ ζητῶ παρ' ὑμῶν ἐκ τῶν προτέρων συγγνώμην διὰ πᾶν ὅ,τι ἔνεκεν ἐμοῦ θέλετε ὑποστῆ.

Ζ'

Ὁ γάμος ἐτελέσθη ὁκτώ ἡμέρας βραδύτερον ἄνευ πομπῆς, ἀθουρώως καὶ ἄνευ ἄλλων μαρτύρων πλὴν τῶν ὑπὸ τῶν κοινῶν καὶ θρησκευτικῶν νόμων ἀπαιτούμενων. Ἡ Εὐα ὑπεμεδία γαλήνιος ἀπολαύousα ὅλων τῶν διανοητικῶν αὐτῆς δυνάμεων.

— Φίλε μου, εἶπεν εἰς τὸν Γεώργιον μετὰ τὰς ἀμοιβαίας δεξιώσεις, εἴμαι λίαν εὐδαίμων, εἴθε δὲ καὶ ὑμεῖς.

Ὁ Γεώργιος εἰς τοὺς γλυκεῖς τούτους λόγους ἀπεκρίθη δι' ἐνὸς φιλήματος.

— Ἡ εὐδαίμονία ἔγκειται ἐν τῷ καθήκοντι, εἶπε, καὶ πᾶς ὀρκίζομαι, Εὐα, ὅτι θέλω συμπληρώσει ἐκεῖνο, εἰς ὃ καθυπεβλήθην.

Τῆς ἐσπέρας ἐπελθούσης, ὁ Σερβίλ ἔλαβε μετ' ἐαυτοῦ τὴν Εὐαν.

— Γεώργιε, εἶπεν ὁ κύριος Ἐδανς ἀσπαζόμενος αὐτόν, ἀνελάβετε μέγιστον καθῆκον· εὐχόμαι δὲ ἵνα αἱ δυνάμεις σου ὧσιν ὑπέρτεροι τοῦ θάρρους καὶ τῆς αὐταπαρνήσεώς σου.

Η'

Δύο ὥρες μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν συζύγων, ὁ κωδωνίσκος τοῦ μεγάρου Ἐδανς ἀντήχησε, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ κυρία Τράμφεν μετέβαινεν εἰς τὸ ἐνδιαίτημα τοῦ γέροντος, ἵνα τὸν προσκαλέσῃ.

— Σὺς ζητοῦσι μετὰ σπουδῆς ἐκ μέρους τοῦ κυρίου Γεωργίου, εἶπεν αὐτῇ ἡ παιδαγωγὸς λίαν συγκεκινημένη.

— Κρίσις τις!... Δυστύχημά τι ἴσως! ἀνέκραξεν ὁ κύριος Ἐδανς· ἔχων προαίσθημά τι δὲν κατεκλίθην εἰσέτι!

Ὁ παρὰ τοῦ Σερβίλ πεμφθεὶς ὑπὲρ τῆς ἐφάμετο λίαν τεταραγμένος καὶ οὐδὲν ἤθελε νὰ εἴπῃ.

Ὁ κύριος Ἐδανς, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς κυρίας Τράμφεν, μετέβη παρὰ τοῖς νεονύμφοις.

Τὸν εἰσήγαγον εἰς τὸ δωμάτιον τῆς ἐργασίας, ἐν ᾧ εὐρίσκετο ὁ Γεώργιος καθήμενος, στηρίζων τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ μεταξὺ τῶν χειρῶν του κρατῶν τὴν κεφαλὴν.

Ἠγέρθη ὠχρὸς καὶ κλονούμενος.

— Τί συμβαίνει; ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ γέρον.

— Ἐχετε ἀνάγκην ὅλου τοῦ θάρρους σας, ὅλης τῆς ἐνεργείας σας, κύριε, εἶπεν αὐτῷ ὁ νεανίας.

— Συμπορὰ τις! ἀνεβόησαν συγχρόνως ὁ τε κύριος Ἐδανς καὶ ἡ κυρία Τράμφεν.

— Ὁμιλήσατε... ὀμιλήσατε! εἶπεν ὁ ταλαίπωρος πατήρ.

— Ἡ Εὐα ἔπαυσε πάσχousα, ἐψέλλισεν ὁ Σερβίλ.

— Νεκρά! ἡ θυγάτηρ μου... ὠλόλυξεν ὁ γέρον.

— Ναί... μετὰ τὴν ἀπέλευσίν σας ὠδήγησα τὴν Εὐαν ἐν τῷ δωματίῳ ἐκείνῳ, ὅπερ εἶχον δι' αὐτὴν παρσκευάσῃ, εἴτα δὲ ἀπεσύρην. Αὕτη ἀπῆλαυνεν ὅλου τοῦ λογικοῦ της. Τὴν εἶχον ἀφήσῃ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι δὲν θὰ τὴν ἐπανεβλεπον εἰμὴ τὴν ἐπιούσαν, καθόσον αὕτη ὡς ἐκ τῶν συγκινήσεων τῆς ἡμέρας εἶχεν ἀνάγκην μεγάλης ἀναπαύσεως.

Ἰστάμην ἐνταῦθα, βεθυθισμένος εἰς τοὺς διαλογισμούς μου, ὅτε αἰφνης ἤκουσα θόρυβον ὁμοιάζοντα πρὸς τὴν πτώσιν σώματός τινος. Ἐπῆδησα πρὸς τὴν

θύραν ταύτην τὴν ἄγουσαν πρὸς αὐτὴν καὶ ἔκρουσα!... Οὐδεμίαν ἀπάντησις!... Ἐκρούσα ἐκ νέου!... Τίποτε!... Εἰσῆλθον!... Ἡ Εὐα ἡμιενεδιδυμένη ἐξῆλθουτο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους... Ἐδραμον πρὸς αὐτὴν νομίζων ὅτι ἔπεσεν ἡ ἐλιποθύμησεν... Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ κατεπείσθη ἐν τῇ φρικώδους ἀληθείας... Ἡ Εὐα, τοὺς ὀφθαλμούς ἔκρουσα κεκλεισμένους, τὸ πρόσωπον μειδιῶν, ἐκράτει εἰς τὴν χεῖρά μικρόν τι χρυσοῦν ἐγγχειρίδιον, ὅπερ ἐνίστε τὴν εἶχον ἰδεῖ νὰ φέρῃ ἐν τῷ κεκρυφάῳ της... Λεπτὸν αἷματος ρυάκιον ὑπεξήρχετο τοῦ ἀποκακαλυμμένου στήθους της... Ἡθέλησα νὰ τὴν ἀνεγείρω... Μὲ παρετήρησε καὶ μοὶ ὠμίλησε.

— Γουλιέλμε! εἶσαι σύ; μοὶ εἶπεν. Ἐρχεσαι νὰ με ζητήσης... Βλέπεις... Δὲν σὲ εἶχον περιμεῖν... Ἡ περιπλανώμενη ψυχὴ σου δὲν θὰ ἔχη πλέον ἀνάγκην νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς... ἡ ἰδική μου ἵπταται ἵνα συναντήσῃ αὐτὴν εἰς τὸν οὐρανόν... Εἴτα δὲ ἐξέπνευσε, προσέθηκε, μετὰ τινα σιωπὴν ὁ Γεώργιος.

Καὶ οἱ τρεῖς εἰσέδυσαν σιωπηλῶς εἰς τὸ δωμάτιον τῆς νεκρᾶς καὶ ἐγονυπέτησαν.

— Ὁ Θεὸς κηδύνηται, τέκνον μου, ἡμεῖς μὲν νὰ ἀποφύγωμεν ἐν ψεῦδος, ἡ Εὐα δὲ φρικώδεις βασάνους!... Γεννηθῆτω τὸ θέλημά του!

— Ναί, ἀπήντησεν ὁ Γεώργιος, ὁ Γουλιέλμος ἀπῆλθε τὴν ψυχὴν τῆς μνηστῆς του, αὕτη δὲ ἀνῆκεν εἰς ἐκεῖνον.

ΑΝΔΡ. Π. ΒΛΑΧΟΧΡΗΣΤΟΣ

ΤΕΛΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημαῖονται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Αἱ Νύκτες τῆς Χρυσῆς Οἰκίας», μυθιστορία Pouson - De-Terrail δρ. 1,50 (1,70)

«Ὁ Πύργος τῶν Φασμάτων», μυθιστορία Ξαβιέ - Δὲ - Μοντεπὲν δρ. 1,50 (1,70)

«Ἰατροῦ Ἀπομνημονεύματα—Τὸ Περιδέραιον τῆς Βασιλίσσης—Ὁ Ἄγγελος Πίτου—Ἡ Κόμηση Σαρνὺ—Ὁ Ἰππότης τοῦ Ἐρωτοῦ Οὐκου», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ (ἅπαντα συνέχεια)..... δρ. 25 [30]

«Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστορία Ξαβιέ δὲ Μοντεπὲν (τεύχη 11) δρ. 6 [6,60]

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν Ἰνδιῶν», μυθιστορία Ξαβιέ - Δὲ - Μοντεπὲν (τόμ. 2) δρ. 3 (3,30)

«Ὁ παπᾶ - Κωνσταντίνος», μυθιστορία Ἀλεβὺ..... δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἀδαφουλά», μυθιστορία Ε. Μαλὼ (τόμ. 2) δρ. 2,50 (2,80)

«Τυχλὸν Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου..... δρ. 1 (1,10)

«Τὰ Ὑπερφᾶ τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre Zaccane..... δρ. 4 (4,20)

«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἤτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δρ. 3,50 (3,70)

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις», μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν..... δρ. 1 (1,20)

«Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Β'κτωρος Οὐγγώ, μετάφρασις Ι. Καρασσούσα (τόμ. 2) δρ. 4 (4,30)